

gørelse ved denne Lejlighed, men det vil formentlig blive gjort til Genstand for Overvejelse af den Kommission eller det Udvalg, der antagelig vil blive nedsat om Sparekassesevensets fremtidige Ordning, da Spørgsmaalet har Krav paa Opmærksomhed.

Indenrigsministeren (P. Munch): Naar man ser paa den Stilling, de 7 ærede Medlemmer, der hidtil have haft Ordet, have indtaget til dette Lovforslag, viser det sig, at de 4 i Princippet slutte sig til den Vej, her foreslaas fulgt — naturligvis med Ønske om Ændringer paa det ene eller det andet Punkt, hvilket man nærmest kan betragte som selvfølgeligt —, medens de 3 andres Stilling vel maa anses for at have været noget mindre velvillig, noget mere kritisk med Hensyn til selve Grundprincippet. Og det er jo ejendommeligt og vel paa en Maade naturligt, at denne Stilling til de to Grundsætninger ikke har været bestemt af de sædvanlige Partihensyn. Man har i saa Henseende delt sig ganske tilfældigt, om man vil, eller, rettere sagt, ganske sagligt, idet man har været klar over, at hele dette Spørgsmaal har en rent saglig Karakter og ikke staar i Forbindelse med de sædvanlige Partimodsetninger. Jeg skal imidlertid gøre nogle Bemærkninger til de Hovedindvendinger, der ere rettede mod den Fremgangsmaade, der er foreslaaet i dette Lovforslag.

Der har været enkelte formelle Indvendinger, blandt andet den, at vi i Lovforslaget have trykt det hele op og ikke have affattet det saaledes, at vi kun have trykt Ændringerne, men derimod en hel Sparekasselov, nemlig den gamle Lov i den ændrede Skikkelse. Derom vil jeg gerne sige, at det har forekommet mig at være en ganske praktisk Vej. Det er ikke nogen meget almindelig Vej under vort Lovgivningsarbejde, men der er for Tiden en Tilbøjelighed til at komme ind paa denne Fremgangsmaade, hvor der er foreslaaet nogenlunde talrige Ændringer i en forholdsvis stor Del Lovparagraffer, og jeg anser det for hensigtsmæssigt. Da vi nede i Folketinget ved Forelæggelsen af Valgkredsloven fulgte den modsatte Vej, blev det meget ublidt modtaget i den Anledning af de ærede Medlemmer; man sagde, at det var meget svært at forstaa, naar man skulde have det brudstykkevis; det var lettere, naar man trykte det hele op med det samme. Jeg tror, der er noget praktisk, der taler for dette; saa undgaar man ogsaa den kedelige Slutningsparagraf,

at Indenrigsministeren bemyndiges til at lade denne Lov optrykke i sin nye Skikkelse og udgive i denne Form. Det er jo en ringe Ting, og det er naturligvis et rent formelt Spørgsmaal, det her drejer sig om, og det ærede Medlem, der førte det frem, har sikkert heller ikke tillagt det nogen stor Betydning.

Det samme ærede Medlem (Bramsen) var noget ked af, at Lønningerne stod allerede i første Paragraf, saaledes at Sindene førtes hen til en Beskæftigelse dermed; man fik uvilkaarligt Indtrykket af, at det var det, det kom an paa. Jeg forstaaer saa godt denne ubehagelige Fornemmelse hos det ærede Medlem; jeg har den selv i nogen Grad, men saaledes var det nu en Gang indrettet i den gamle Sparekasselov, som vi ved hele Optrykningen have fulgt, og det er, som det ærede Medlem ogsaa gjorde opmærksom paa, i det hele taget en Tradition i adskillige Lovgivninger. — Jeg tænker mig, at det ærede Medlem har Ansvaret for nogle Love, hvor den samme Fremgangsmaade er fulgt. Hvis man imidlertid oppe i dette høje Ting skulde ønske at være revolutionær med Hensyn til denne formelle Fremgangsmaade og putte Lønningsbestemmelserne hen i en Slutningsparagraf i de forskellige Love, skal jeg for min Del være meget villig dertil; jeg tror ikke, at dette Punkt vil komme til at høre til de Ting, der blive skillende mellem os.

Det er imidlertid kun de mindre Indvendinger. De Indvendinger, som vedkommende Medlemmer tillagde størst Betydning, vare dem, der vare rettede mod selve Fremgangsmaaden. Man har fra ærede Medlemmers Side sagt, at saaledes som dette Forslag er forelagt, var det for dem en Skuffelse; det var noget andet, man havde ventet sig. Man havde ventet et Forslag, der ligesom skulde tage hele Spørgsmaalet op til en samlet Behandling og gennemføre en gennemgribende Nyordning. Jeg vil gerne sige til de Medlemmer, der ere mødte med denne Forventning overfor mig, at det synes mig, at det, om jeg saa maa sige, er for megen Ære at tildele mig og for stor en Byrde paa Forhaand at lægge paa mig, dette at skulle gennemføre en samlet Sparekasselovgivning, der maatte sættes i Forbindelse med en Banklovgivning og utvivlsomt ogsaa med en Aktielovgivning. Derom siger det 11te kongevalgte Medlem (Falbe-Hansen), at det vilde være en Opgave, der kræver talrige Forundersøgelser og Overvejelser, og som det derfor vilde tage adskillige Aar at